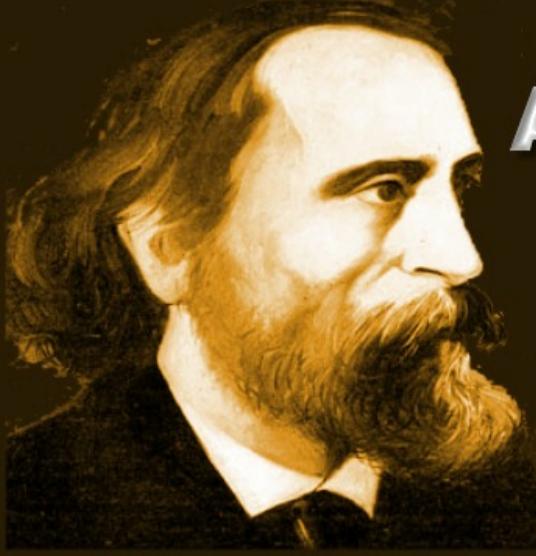

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

του Γεωργίου Σουρή

ΕΝΑ Ο ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΥΡΗ
ΓΡΑΜΜΕΝΟ 100 ΚΑΙ
ΠΛΕΟΝ ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΙΝ,
ΑΠΟΛΥΤΑ ΕΠΙΚΑΙΡΟ.

Ποιὸς εἶδε κράτος λιγοστὸ
σ' ὅλη τὴ γῆ μοναδικό,
έκατὸ νὰ ἔξοδεύῃ
καὶ πενήντα νὰ μαζεύῃ;

Νὰ τρέφῃ ὄλους τοὺς ἀργούς,
νάχη ἐπτὰ Πρωθυπουργούς,
ταμεῖο δίχως χρήματα
καὶ δόξης τόσα μνήματα;

Νάχη κλητῆρες γιὰ φρουρὰ
καὶ νὰ σὲ κλέβουν φανερά,
κι ἐνῷ αὐτοὶ σὲ κλέβουνε
τὸν κλέφτη νὰ γυρεύουνε;
* * *

Κλέφτες φτωχοὶ καὶ ἄρχοντες μὲ ἄμαξες καὶ ἄτια,
κλέφτες χωρίς μία πῆχυ γῆ καὶ κλέφτες μὲ παλάτια,
ὁ ἔνας κλέβει ὄρνιθες καὶ σκάφες γιὰ ψωμὶ¹
ὁ ἄλλος τὸ ἔθνος σύσσωμο γιὰ πλούτη καὶ τιμὴ.
* * *

Όλα σ' αὐτὴ τὴ γῆ μασκαρευτῆκαν
όνειρατα, ἐλπίδες καὶ σκοποὶ,
οἱ μοῦρες μας μουτσοῦνες ἐγινῆκαν
δὲν ξέρομε τί λέγεται ντροπή.
* * *

Ο "Ελληνας δυὸ δίκαια ἀσκεῖ πανελευθέρως,
συνέρχεσθαι τε καὶ ούρειν εἰς ὅποι θέλει μέρος.
* * *

Χαρὰ στοὺς χασομέρηδες! χαρὰ στοὺς ἀρλεκίνους!
σκλάβος ξανάσκυψε ὁ ρωμιὸς καὶ δασκαλοκρατιέται.
* * *

Γι' αὐτὸ τὸ κράτος, ποὺ τιμᾶ τὰ ξέστρωτα γαιδούρια,
σικτὶρ στὰ χρόνια τὰ παλιά, σικτὶρ καὶ στὰ καινούργια!
* * *

Καὶ τῶν σοφῶν οἱ λόγοι θαρρῶ πὼς εἶναι ψώρα,
πιστὸς εἰς ὅ, τι λέγει κανένας δὲν ἐφάνη...
αὐτὸς ὁ πλάνος κόσμος καὶ πάντοτε καὶ τώρα,
δὲν κάνει ὅ, τι λέγει, δὲν λέγει ὅ, τι κάνει.
* * *

Σουλούπι, μπόϊ, μικρομεσαῖο,
ύφος τοῦ γόη, ψευτομοιραῖο.
Λίγο κατσούφης, λίγο γκρινιάρης,
λίγο μαγκούφης, λίγο μουρντάρης.
Σπαθὶ ἀντίληψη, μυαλὸ ξεφτέρι,
κάτι μισόμαθε κι ὄλα τὰ ξέρει.
Κι ἀπὸ προσπάπου κι ἀπὸ παπποῦ
συγχρόνως μποῦφος καὶ ἀλεποῦ.
* * *

Καὶ ψωμοτύρι καὶ γιὰ καφὲ
τὸ «δὲ βαρυέσσαι» κι «ὦχ ἀδερφέ».
Ωσὰν πολίτης, σκυφτὸς ραγιᾶς
σὰν πιάσει πόστο: δερβεναγᾶς.
Θέλει ἀκόμα -κι αὐτὸ εἶναι ὡραῖο-
νὰ παριστάνει τὸν εύρωπαῖο.
Στὰ δυὸ φορώντας τὰ πόδια ποὺ 'χει
στὸ 'να λουστρίνι, στ' ἄλλο τσαρούχι.

ΕΝΑ Ο ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΥΡΗ
ΓΡΑΜΜΕΝΟ 100 ΚΑΙ
ΠΛΕΟΝ ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΙΝ,
ΑΠΟΛΥΤΑ ΕΠΙΚΑΙΡΟ.